

ଜେ. ଜି. ଇଞ୍ଜିନିୟରସ୍ ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ଲିମିଟେଡ୍

ବନାମ

କଲିକତା ଉନ୍ନୟନ ନ୍ୟାସ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ଜାନୁଆରୀ 25, 2002

[ଜି.ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ ଏବଂ ଖାଇ.କେ. ସତ୍ତରଘାଲ୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିସ୍ୱୟ]

ମଧ୍ୟସ୍ଥତା:

ଚୁକ୍ତିନାମା ରଦ୍ଦ—ଇଞ୍ଜିନିୟରଙ୍କ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଆଧାରରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହେବା କାରଣରୁ ଚୁକ୍ତିନାମା ରଦ୍ଦ—ଚୁକ୍ତିନାମା ରଦ୍ଦ ବିବାଦର ସମାଧାନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରଣ—ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚୁକ୍ତିନାମା ଭୁଲ ଭାବେ ରଦ୍ଦ ହୋଇଥିବା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯିବା—ଏହା ଏକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ବିଷୟ ହୋଇଥିବାରୁ ଚୁକ୍ତିନାମା ରଦ୍ଦ ସମ୍ପର୍କିତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ନାହିଁ ବୋଲି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତ ପୋଷଣ—ଏହାର ବୈଧତା—ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା, ତଥ୍ୟକୁ ଭିତ୍ତି କରି, ଚୁକ୍ତିନାମା ରଦ୍ଦର ବୈଧତା ସମ୍ପର୍କରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ରହିଛି—ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଆଇନ, 1940—ଧାରା 30 ଏବଂ 33 ।

ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ କରିବା କାରଣରୁ ଜଣେ ଇଞ୍ଜିନିୟରଙ୍କ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଆଧାରରେ ଅପିଲକାରୀ-ଠିକାଦାରଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଚୁକ୍ତିନାମାକୁ ପ୍ରତିପକ୍ଷ-ନ୍ୟାସ ରଦ୍ଦ କରିଥିଲେ । ଚୁକ୍ତିନାମା ରଦ୍ଦ ସମ୍ପର୍କିତ ବିବାଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚୁକ୍ତିନାମା ଭୁଲ ଭାବରେ ରଦ୍ଦ ହୋଇଥିବାର ଆଧାରରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚୁକ୍ତିନାମା ରଦ୍ଦ ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ମଧ୍ୟସ୍ଥତାଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ସେହି ଆଧାରରେ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସେହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଆଧାରରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ବାତିଲ କରିଥିଲେ — (i) ଚୁକ୍ତିନାମା ଭୁଲ ଭାବରେ ରଦ୍ଦ ହେବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ବିଷୟ ଥିଲା ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ତାହା ମଧ୍ୟସ୍ଥତାଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା; ଏବଂ (ii) ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ପାଲଟା ଦାବିକୁ ବିଚାରକୁ ନ ନେଇ ମଧ୍ୟସ୍ଥ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଅପିଲରେ, ଅପିଲକାରୀ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଚାଲିଥିବା ସମୟରେ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଚୁକ୍ତିନାମା ରଦ୍ଦର ବୈଧତା ପ୍ରସଙ୍ଗର ମଧ୍ୟସ୍ଥତାଯୋଗ୍ୟତା ଉପରେ କେବେହେଲେ

ଆପଣ ଉଠାଇ ନଥିଲେ; ଇଞ୍ଜିନିୟର କେବଳ ସମ୍ପାଦିତ କାର୍ଯ୍ୟର ଗୁଣବତ୍ତା ବା ପରିମାଣ ପ୍ରମାଣିତ କରିପାରିବେ; ଏବଂ କିଏ ତୁଚ୍ଛନାମା ଭଙ୍ଗ କରିଛି, ତାହା କେବଳ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିପାରିବେ, ଇଞ୍ଜିନିୟର ନୁହେଁ ।

ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଟେଣ୍ଡର ସୂଚନା ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ତୁଚ୍ଛନାମା ରଦ୍ଦର ବୈଧତା ପ୍ରସଙ୍ଗର ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ନଥିଲା; ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ଏକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ବିଷୟ ଅଟେ ଏବଂ ତେଣୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ; ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କାର୍ଯ୍ୟ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଥିବା ଦର୍ଶାଉଥିବା ଇଞ୍ଜିନିୟରଙ୍କ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଆଧାରରେ ତୁଚ୍ଛନାମା ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ଅପିଲକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦେଇ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦେଲେ:

1.1. ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ତୁଚ୍ଛନାମା ରଦ୍ଦର ବୈଧତା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କର ସ୍ଵତଃ କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ନଥିଲା । ତୁଚ୍ଛନାମା ରଦ୍ଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ସହ ଜଡ଼ିତ ନୁହେଁ । ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ଏହି ଯୁକ୍ତି କରାଯିବା ଉଚିତ ଥିଲା ଯେ ଯେହେତୁ ଇଞ୍ଜିନିୟରଙ୍କ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ତୁଚ୍ଛନାମା ରଦ୍ଦର ଦିଗଟି ମଧ୍ୟସ୍ଥତାଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା । ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏଭଳି କୌଣସି ତଥ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କିମ୍ବା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇ ନଥିଲା । ତେଣୁ, ତୁଚ୍ଛନାମା ରଦ୍ଦ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ବିଷୟର ପରିସରଭୁକ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ କି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଇଞ୍ଜିନିୟରଙ୍କ ପ୍ରମାଣପତ୍ର କେବଳ ସମ୍ପାଦିତ କାର୍ଯ୍ୟର ଗୁଣବତ୍ତା ବା ପରିମାଣ ପାଇଁ ତୁଚ୍ଛତା ହୋଇପାରିବ କି ନାହିଁ, ତାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ତୁଚ୍ଛନାମାର ମୌଳିକ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ମଧ୍ୟସ୍ଥତାଯୋଗ୍ୟତାକୁ ନିଷେଧ କରୁଛି ବୋଲି କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଯେଉଁ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି, ତାହା ସଠିକ୍ ନଥିଲା ।

ଭାରତ ସଂଘ ବନାମ ପପୁଲାର ବିଲ୍ଡର୍ସ, କଲିକତା, [2000] 8 SCC 1; ଝିଲ ଅଥରିଟି ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଜେ.ସି. ବୁଧରାଜା, ସରକାରୀ ଏବଂ ଖଣି ଠିକାଦାର, [1999] 8 SCC 122 ଏବଂ ଯୁ.ପି. ରାଜକୀୟ ନିର୍ମାଣ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଇନ୍ଦୁର ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟାମାନେ, [1996] 2 SCC 667, ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ସନ୍ଦର୍ଭ ଗ୍ରହଣ କରାଗଲା ।

1.2. କାରଣ-ଦର୍ଶାଯାଇନଥିବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ଦାବି ଏବଂ ପାଲଟା ଦାବିକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇଛନ୍ତି । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ପାଲଟା ଦାବିକୁ ବିଚାର କରିନାହାଁନ୍ତି ବୋଲି ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନଥିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିପରୀତ ଅଟେ ।

ଦେଖାନୀ ଅପିଲୀୟ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରୀତା: ଦେଖାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 689/2002 ।

ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣିତ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 51/1999 ରେ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 362/99 ର ଏ.ପି.ଓ. ସଂଖ୍ୟା 267/2000 ରେ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ 7.3.2001 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବି.ପି. ଗୁପ୍ତା ଏବଂ ପ୍ରଣବ କୁମାର ମଲ୍ଲିକ ।

ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଶ୍ୱଜିତ ଭଟ୍ଟାଚାର୍ଯ୍ୟ, ଏନ୍.ଆର୍. ଚୌଧୁରୀ, ସୋମନାଥ ମୁଖାର୍ଜୀ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ପୂଜା ଖଟ୍ଟର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏହି ରାୟ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଖାଇ.କେ. ସଭରଖାଇଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଠିକାଦାର ଅପିଲକାରୀ ଏବଂ ପ୍ରତିପକ୍ଷ କଲିକତା ଉନ୍ନୟନ ନ୍ୟାସ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିବାଦ ଏବଂ ମତଭେଦଗୁଡ଼ିକ 1999 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 30 ତାରିଖର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣିତ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା । ସି.ଆଇ.ଟି. ଦ୍ୱାରା ଚୁକ୍ତିନାମାଟି ଭୁଲ ଭାବେ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଠିକାଦାରଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସୁଧ ସହିତ 24,80,000 ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣିତ ଦେଇଥିଲେ । ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମ, 1940 ର ଧାରା 30 ଏବଂ 33 ଅଧୀନରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାୟର କରି ସି.ଆଇ.ଟି. ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣିତକୁ ଆପଣି କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ସେହି ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଦେଇଥିଲେ । ତେବେ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସି.ଆଇ.ଟି. ର ଅପିଲକୁ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣିତକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା । ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ସେହି ନିଷ୍ପତ୍ତିର ସଠିକତାକୁ ଠିକାଦାର ଆପଣି କରିଛନ୍ତି ।

ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣିତକୁ ବାତିଲ କରାଯିବାର ଦୁଇଟି ମୁଖ୍ୟ ଆଧାର ଅଛି । ପ୍ରଥମତଃ, ଚୁକ୍ତିନାମା ଭୁଲ ଭାବେ ରଦ୍ଦ କରାଯିବାର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ବିଷୟ ଥିଲା, ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଏହା ମଧ୍ୟସ୍ଥତାଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା । ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ସି.ଆଇ.ଟି. ର ପାଲଟା ଦାବିକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବିଚାରକୁ ନେଇନାହାନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଠାରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଥିବା କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରେ ସେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ମଧ୍ୟସ୍ଥତାଯୋଗ୍ୟତାର ଆଧାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଟେଣ୍ଡର ସୂଚନା ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀର ଖଣ୍ଡ 1.9 ରେ ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଚୁକ୍ତିନାମାର ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିବାଦଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ

ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇପାରିବ, ସେହି ବିବାଦଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ି ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଇଞ୍ଜିନିୟରଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ତୁଚ୍ଛ ଅନୁସାରେ ତୃଡ଼ାତ୍ତ, ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛି । ତୁଚ୍ଛନାମାର ଖଣ୍ଡ 15 ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ଯେ ଉକ୍ତ ଖଣ୍ଡରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ କୌଣସି ଘଟଣା ଘଟିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଇଞ୍ଜିନିୟରଙ୍କ ପ୍ରମାଣପତ୍ର, ଠିକାଦାର ଏବଂ ସି.ଆଇ.ଟି. ମଧ୍ୟରେ ସେହିପରି ପ୍ରମାଣପତ୍ରରେ ସନ୍ନିବିଷ୍ଟ ବିବରଣୀର ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ପ୍ରମାଣ ହେବ ।

ସି.ଆଇ.ଟି. ଅନୁଯାୟୀ, 3 ନଭେମ୍ବର, 1995 ତାରିଖର ଇଞ୍ଜିନିୟରଙ୍କ ପ୍ରମାଣପତ୍ରକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରମାଣିତ କରାଯାଇଛି ଯେ ଠିକାଦାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଓ ତୁଚ୍ଛଭଙ୍ଗର ପ୍ରତିକାର କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ତୁଚ୍ଛନାମା ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ ତୁଚ୍ଛନାମାର ଖଣ୍ଡ 16 ଅନ୍ତର୍ଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ଅଟେ, ତୁଚ୍ଛନାମା ରଦ୍ଦର ବୈଧତା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ବିଷୟ ଅଟେ ଏବଂ ତେଣୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ତେବେ, ଠିକାଦାରଙ୍କ ଅନୁସାରେ, ଇଞ୍ଜିନିୟରଙ୍କ ପ୍ରମାଣପତ୍ର କେବଳ ସମ୍ପାଦିତ କାର୍ଯ୍ୟର ଗୁଣବତ୍ତା କିମ୍ବା ପରିମାଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରମାଣିତ କରିପାରିବ ଏବଂ କିଏ ତୁଚ୍ଛ ଭଙ୍ଗ କରିଛି କିମ୍ବା ବିଳମ୍ବ ପାଇଁ ଦାୟୀ ଥିଲା ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା କୌଣସି ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ବିବରଣୀ ଦେଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ମୁଖ୍ୟତଃ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ବିଚାରାଧୀନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ମଧ୍ୟରେ ଆସେ ଯାହା ଉପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏହାର ବିପରୀତ ବିଚାର କଲେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡ ନିରର୍ଥକ ହୋଇଯିବ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ଠିକାଦାରଙ୍କ କହିବା କଥା ହେଉଛି ଯେ ତୁଚ୍ଛ ରଦ୍ଦ କରାଯିବା ତୁଚ୍ଛପୂର୍ଣ୍ଣ କି ନୁହେଁ ସେ ସମ୍ପର୍କିତ ବିଚାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟ ପ୍ରଥମେ ସି.ଆଇ.ଟି. ର ନିଜସ୍ବ ନିବେଦନ କ୍ରମେ 3 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1997 ରେ ପ୍ରଥମ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ଦ୍ବାରା, ଯିଏ ସି.ଆଇ.ଟି. ର ବିଶେଷ ଦାୟିତ୍ବରେ ଥିବା ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ, ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯିଏ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମତି କ୍ରମେ 24 ଜୁନ୍, 1998 ତାରିଖରେ ଉକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ପୂର୍ବ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ 16 ଟି ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ 82 ଟି ଶୁଣାଣି ହୋଇଥିଲା । ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ ତୁଚ୍ଛନାମା ରଦ୍ଦ ସମ୍ପର୍କିତ ପ୍ରସଙ୍ଗର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କିମ୍ବା ଉକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗର ଶୁଣାଣି ଉପରେ କେବେହେଲେ ଆପତ୍ତି କରିନଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରସଙ୍ଗର ମଧ୍ୟସ୍ଥତାଯୋଗ୍ୟତା ଉପରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି କରାଯାଇ ନଥିଲା । ତୁଚ୍ଛନାମା ରଦ୍ଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ଦ୍ବାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯିବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିଲା । 3 ନଭେମ୍ବର, 1995 ତାରିଖର ଇଞ୍ଜିନିୟରଙ୍କ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ତାହା ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କେବଳ 3 ନଭେମ୍ବର, 1998 ରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ 46 ତମ ବୈଠକରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା । ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଏହା ଯେ ଏହିପରି

ପରିସ୍ଥିତିରେ, ସି.ଆଇ.ଟି. ପାଇଁ ତୁଚ୍ଛନାମା ରଦ୍ଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସି.ଆଇ.ଟି. ଦ୍ଵାରା ଦାୟର କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟର ପାଲଟା ବିବୃତିକୁ ଆମେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛୁ । ଏଥିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଉକ୍ତ ପାଲଟା ବିବୃତିରେ ତୁଚ୍ଛନାମା ରଦ୍ଦର ବୈଧତା ପ୍ରସଙ୍ଗର ମଧ୍ୟସ୍ଥତାଯୋଗ୍ୟତା ଉପରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି କରାଯାଇ ନାହିଁ । 3 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1997 ରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିମ୍ନଲିଖିତ ତିନୋଟି ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା:

“1. ତୁଚ୍ଛନାମା ଭୁଲ ଭାବରେ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା କି?

2. ଦାବିଦାର ତଥ୍ୟର ବିବୃତିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଦାବି ପାଇଁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି କି?

3. ପ୍ରତିପକ୍ଷ ତଥ୍ୟର ପାଲଟା ବିବୃତି ଏବଂ ପାଲଟା ଦାବିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଦାବି ପାଇଁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି କି?”

10 ଜୁଲାଇ, 1998 ର 23 ତମ ବୈଠକର ମଧ୍ୟସ୍ଥତା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଇଞ୍ଜିନିୟରଙ୍କ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଦାଖଲ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ 3 ନଭେମ୍ବର, 1995 ର ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ 3 ନଭେମ୍ବର, 1998 ରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ 46 ତମ ବୈଠକରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଉପରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ, ବିଜ୍ଞ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ ରଦ୍ଦ ସମ୍ପର୍କିତ ବିଚାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟଟି ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇସାରିଥିବାରୁ, ଏହାର ମଧ୍ୟସ୍ଥତାଯୋଗ୍ୟତା ନଥିବା ବିଷୟରେ ପକ୍ଷ ରଖିବା ସି.ଆଇ.ଟି. ପାଇଁ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା । ତେବେ, ସି.ଆଇ.ଟି. ର ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାଯୋଗ୍ୟତା ପ୍ରଶ୍ନଟି ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରର ବିଷୟ ହୋଇଥିବାରୁ, ସି.ଆଇ.ଟି. ସେହି ପକ୍ଷ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ବିଜ୍ଞ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସଠିକ ନଥିଲା ଏବଂ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦ୍ଵାରା ଖଣ୍ଡପୀଠ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ସଠିକ ଭାବେ ଓଲଟାଇ ଦେଇଥିଲେ । ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା, ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ ପାଇଁ ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାଯୋଗ୍ୟ ବିବାଦର ସ୍ଥିତି ଏକ ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅଟେ ବୋଲି ଯୁକ୍ତିର ସମର୍ଥନରେ ତିନିଜଣିଆ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ନ୍ୟାୟପୀଠଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦତ୍ତ *ଭାରତ ସଂଘ ବନାମ ପପୁଲାର ବିଲ୍ଡର୍ସ, କଳିକତା*, [2000] 8 SCC 1 ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ଆମ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ (ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଜି.ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ) ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ । ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ସହିତ ଆମର କୌଣସି ମତଭେଦ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଛି,

ତହିଁରେ ତଥ୍ୟରୁ ଦେଖାଗଲା ଯେ ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଚୁଡ଼ାନ୍ତ ବିଲ୍‌କୁ ଠିକାଦାର କୌଣସି ପ୍ରତିବାଦ ବିନା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦାବି ସଂଖ୍ୟା 2 ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉକ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଥିଲା । ଏହି ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଦାବି ସଂଖ୍ୟା 2 ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଯେ ଏହା ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାଯୋଗ୍ୟ ବିବାଦ ପ୍ରେରଣର ମାମଲା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେହିପରି, ସେହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ରଦ୍ଦ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ବାସ୍ତବରେ, ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଉଛି, କାରଣ ଉକ୍ତ ମାମଲାରେ ଦାବି ସଂଖ୍ୟା 2 ପରି ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ଦାବିଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭାରତ ସରକାର କୌଣସି ଆପତ୍ତି ଉଠାଇ ନଥିଲେ, ନ୍ୟାୟପୀଠ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଦାବିର ଅନ୍ୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସରକାରଙ୍କୁ ସେହି ଆପତ୍ତି ଉଠାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ଉଚିତ ନଥିଲା ଏବଂ ଦାବି ବିଷୟ ସଂଖ୍ୟା 2 ର ପରିମାଣ ବ୍ୟତୀତ, ବାକି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ କାଏମ ରଖାଯାଇଥିଲା ।

ଝିଲ ଅଥରିଟି ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଜେ.ସି. ବୁଧରାଜା, ସରକାରୀ ଏବଂ ଖଣି ଠିକାଦାର, [1999] 8 SCC 122 ମାମଲା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇଛି । ତେବେ, ତାହା ଏକ କାରଣ-ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ମାମଲା ଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଥିଲା ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସେହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯାହା ପାଇଁ ବୁଦ୍ଧିନୀମାରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଥିଲା ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବେ ସେ ନିଜ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରର ସୀମା ଅତିକ୍ରମ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଦର୍ଭରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦୋହରାଇଥିଲେ ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିଜ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ବୁଦ୍ଧିନୀମାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ବାହାରକୁ ଯାଇଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ, ବୁଦ୍ଧିନୀମାକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ଶେଷରେ, *ୟୁ.ପି. ରାଜକୀୟ ନିର୍ମାଣ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଇନ୍ଦୁର ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟାମାନେ*, [1996] 2 SCC 667 ମାମଲା ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ତିନିଜଣିଆ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ନ୍ୟାୟପୀଠଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଯେଉଁଥିରେ ଆମ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ (ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଜି.ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ) ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ । ଉକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟସ୍ଥତା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 ଅଧୀନରେ ଦାୟର କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଆବେଦନରୁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କୌଣସି ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ରାଜିନାମା ବିଦ୍ୟମାନ ନଥିଲା ଯାହା ଆଧାରରେ ବିବାଦକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇପାରିବ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଥିଲା । ଉପସ୍ଥାପିତ ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ, ସେମାନେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 ଅଧୀନରେ ଏକ ଘୋଷଣାନାମା ମାଗିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବିବାଦର ମଧ୍ୟସ୍ଥତାଯୋଗ୍ୟତା ନିର୍ଣ୍ଣୟକ ଭାବେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ନିଜକୁ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର

ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାର ବିଷୟ ଅଟେ, ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ଆବେଦନକାରୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 ଅଧୀନରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ନୁହଁନ୍ତି । ପୁଣିଥରେ, ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ କୌଣସି ସହାୟକ ନୁହେଁ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ତୁଚ୍ଛିନାମା ରଦ୍ଦର ବୈଧତା ପ୍ରଶ୍ନର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କର ସ୍ୱତଃ କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ନଥିଲା ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ତଥ୍ୟଗତ ଆଧାର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲା ।

ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ, ସମ୍ପୃକ୍ତ ତୁଚ୍ଛି ରଦ୍ଦ ପ୍ରଶ୍ନଟି ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ସହିତ ଜଡ଼ିତ ନୁହେଁ । ଟେଣ୍ଡର ସୂଚନା ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀର ଖଣ୍ଡ 1.9 କିମ୍ବା ତୁଚ୍ଛିନାମାର ଖଣ୍ଡ 15 ର ପରିସର ମଧ୍ୟକୁ ନଯାଇ ଏବଂ ତୁଚ୍ଛି ରଦ୍ଦର ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଉକ୍ତ ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକର ପରିସର ମଧ୍ୟକୁ ଅଣାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବେ ଏହାକୁ ଏକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ବିଷୟ କରାଯାଇପାରିବ ବୋଲି ଏକ ଅନୁମାନ କରିନେଲେ ମଧ୍ୟ, ତାହା ଖଣ୍ଡ 1.9 ଅଧୀନରେ ଇଞ୍ଜିନିୟରଙ୍କ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଜାରି କରାଯାଇଛି କି ନାହିଁ ସେହି ତଥ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ । ତେଣୁ, ଏପରି ଏକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେହିହେତୁ ରଦ୍ଦର ଦିଗଟି ମଧ୍ୟସ୍ଥତାଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା ବୋଲି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆବେଦନ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଛି, ତଥ୍ୟର ପାଲଟା ବିବୃତିରେ ଏପରି କୌଣସି ତଥ୍ୟ ଆବେଦନ କରାଯାଇ ନଥିଲା କିମ୍ବା ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, ତୁଚ୍ଛି ରଦ୍ଦ ପ୍ରଶ୍ନଟିକୁ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ବିଷୟର ପରିସର ମଧ୍ୟକୁ ଅଣାଯାଇପାରିବ କି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଇଞ୍ଜିନିୟରଙ୍କ ପ୍ରମାଣପତ୍ର କେବଳ ସମ୍ପାଦିତ କାର୍ଯ୍ୟର ଗୁଣବତ୍ତା କିମ୍ବା ପରିମାଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ହୋଇପାରିବ କି ନାହିଁ, ତାହା ସ୍ଥିର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ଏହିପରି ଭାବେ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ତୁଚ୍ଛିନାମାର ମୌଳିକ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ମଧ୍ୟସ୍ଥତାକୁ ନିଷେଧ କରିଥିଲା ବୋଲି ଖଣ୍ଡପୀଠ ଯେଉଁ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ, ତାହା ସଠିକ୍ ନଥିଲା । ଯେଉଁ ପ୍ରଥମ ଆଧାରରେ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ରାୟକୁ ଓଲଟାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ତାହା ଏହିପରି ଭାବେ ବଜାୟ ରଖିବା ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ଯେଉଁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଧାରରେ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ବିଜ୍ଞ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଓଲଟାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମେ ଏହି ମାମଲାରେ ଏକ କାରଣ-ଦର୍ଶାଯାଇନଥିବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ସହିତ ଜଡ଼ିତ । ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ଅନୁଧ୍ୟାନରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ଦାବି ଏବଂ ପାଲଟା ଦାବିଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇଛନ୍ତି । ମଧ୍ୟସ୍ଥ କହିଛନ୍ତି ଯେ “ଏବଂ ମୁଁ ତଥ୍ୟର ବିବୃତି ଏବଂ ପାଲଟା ବିବୃତି ଅନୁସାରେ ଦାବି ଏବଂ ପାଲଟା ଦାବି ପରିମାଣଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇଛି...” । ପୁନଶ୍ଚ, ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ସମୟରେ, ମଧ୍ୟସ୍ଥ ତଥ୍ୟର ବିବୃତିରେ

ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଦାବିଦାରଙ୍କ ଦାବି ଏବଂ ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ପାଲଟା ଦାବିଗୁଡ଼ିକର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ତୁଡ଼ାନ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସ୍ବରୂପ ଅର୍ଥ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣିତ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସି.ଆଇ.ଟି. ର ପାଲଟା ଦାବିକୁ ବିଚାର କରିନାହାନ୍ତି ବୋଲି ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନଥିବ ବିପରୀତ ଅଟେ । ତେଣୁ, ଦ୍ଵିତୀୟ ଆଧାର ମଧ୍ୟ ବଜାୟ ରଖିବା ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ, ଆମେ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ବାତିଲ କରୁଛୁ ଏବଂ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ରାୟକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରୁଛୁ । ତେଣୁ, ଅପିଲଟିକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ।

ବି.ଏସ୍.

ଅପିଲ ମଞ୍ଜୁର ହେଲା ।

ଅସ୍ଥୀକରଣ

“ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ” ।

ଭାଷାନ୍ତର :

ଅମରେଶ୍ଵର ମିଶ୍ର, ଅନୁବାଦକ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।